

Posudek vedoucí diplomové práce

Anežka Pařízková. 2020. *Odvrácená tvář olympijských her v Latinské Americe. Brazilský případ: prosperita či úpadek?* 71 stran.

Diplomová práce Anežky Pařízkové řeší téma, které pro politologii není na první pohled příliš typické. Záměrem autorky je zkoumat dopady pořádání olympijských her na politickou, ekonomickou a sociální sféru ve státě, a to konkrétně na případu LOH v Rio de Janeiro v roce 2016. Cíle práce jsou specifikovány pomocí tří výzkumných otázek, které se ptají na to, jakým způsobem ovlivnilo Rio 2016 politicko-mocenskou pozici vládní strany a prezidenta, jaké měla olympiáda dopady na brazilskou ekonomiku a jak ovlivnila sociální sektor v rámci vnitřního vysídlování obyvatelstva (s. 3). Teoreticky je práce ukotvena čtyřmi koncepcemi, jejichž přehled lze nalézt v tabulce č. 1 (s. 4) a podrobněji jsou vysvětleny v teoretické kapitole. Metodologicky se jedná o jednopřípadovou studii.

Po obsahové stránce hodnotím pozitivně přehlednou strukturu práce a snahu autorky naplnit stanovené cíle navzdory jejich širokému záběru. Jen analýza politického efektu, resp. dopadu OH na brazilskou exekutivu, by vystačila na samostatnou práci. Na druhou stranu ovšem nejde jednotlivé sektory jednoduše oddělit a zkoumat samostatně vzhledem k jejich silné interakci. V rámci metodologie bych určitě doporučila lépe vysvětlit výběr indikátorů v jednotlivých sektorech. Relativně dobře se to autorce daří u ekonomických indikátorů, ale zdůvodnění výběru politických indikátorů je postaveno na tom, že je používá jiný autor, což není úplně dostatečné. Největším limitem práce je pak snaha vyhodnotit reálný dopad OH, když nemůžeme vědět, jak by se dané indikátory „chovaly“, pokud by Brazílie olympiádu v roce 2016 nepořádala. Autorka si toho je vědoma a sama zpochybňuje odpovědi na výzkumné otázky, v nichž dospěla k tomu, že hry měly ve zkoumaných sektorech negativní dopad. Nelze totiž ověřit, že negativní trend by nebyl bez OH ještě hlubší.

Z formálního hlediska je práce na slušné úrovni, nicméně kvalitu textu poměrně často snižují stylistické chyby, nepřesná terminologie („vnitřně odsunuté osoby“ – správně: vnitřně vysídlené osoby – Internally Displaced Persons, IDPs), překlady apod. Citační normu autorka používá většinou správně a čerpá z dostatečného množství relevantních publikací včetně cizojazyčných zdrojů, což je vzhledem k tématu práce nezbytné. Text také vhodně doplňuje grafy a tabulkami, které přehledně mapují výsledky jejího zkoumání.

Celkově považuji práci Anežky Pařízkové za akceptovatelnou a splňující nároky kladené na texty v magisterském stupni studia. Autorka prokázala schopnost pracovat s teoretickými koncepcemi, samostatně argumentovat a dospět k vlastním závěrům, byť s výhradami uvedenými výše.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 17. ledna 2021

Lenka Špičánová